

[Inger Stilling Pedersen]

andet. Vi har det selvfølgelig i større eller i mindre grad i dag, men skal det virkelig bevidst ind, kan det ikke undgå at skabe mange problemer, også psykiske problemer, hos børnene. Det kan ikke være rigtigt.

Vi mener, at det er vigtigt at fastholde skolens opgave i denne omskiftelige tid og i tiden fremover først og fremmest give børnene de nødvendige kundskaber og give dem mulighed for på det kristne kulturgrundlag at udvikle sig til frie, selvstændige og ansvarsbevidste samfundsborgere. Vi må under skyldig hensyntagen til forældrenes ret til at søge en friskole bevare vor skole som folkeskole præget af frihed under ansvar i erkendelse af, at virkelig frihed kun kan opnås af den, der har mødt frihedens begrænsninger. En sådan skole giver tryghed i en verden i opbrud, og hvis børnene møder dette og samtidig får en undervisning, der giver dem kundskaber og indsigt, så vil de føle, at skolen er et sted, hvor det er godt at være, og hvor de kan lære noget.

Jeg kunne også have lyst til lige at nævne dette med lysten til at lære, som nogle måske ser lidt hånende på. Jeg vil dog sige, at der altid skal to til at lære noget. Eleverne kan ikke lære noget, hvis ikke de selv vil, og derfor er det vigtigt, at denne lyst er til stede. Så mener vi også, at den enkelte elev uanset sin baggrund vil få noget ud af undervisningen. Vi kan måske herigennem skabe en holdning, der vil føre den enkelte videre frem igennem de mange tilbud, vi kan give ham, gennem ungdomsuddannelse, voksenundervisning og de videregående uddannelser.

Alfred Hansen (DR):

Der har været megen interesse om U 90, siden den blev offentliggjort i fortryk. Der findes nok både partier og enkeltpersoner, som i denne bog, hvis den blev ført ud i livet, ser en eller anden form for »fagre nye verden«, mens andre nok ligesom ser for sig verdens undergang.

Jeg synes, at når man har hørt debatten i dag, så kan man i og for sig tage det ganske roligt. Det er blevet voldsomt kritiseret fra højre side af salen, og det er blevet voldsomt kritiseret fra venstre side af salen, så det må tages om udtryk for, at der i hvert fald ikke er lagt op til den helt store socialisme, men

at der heller ikke er lagt op til den helt store reaktionisme.

Jeg tror, jeg lige først vil sige lidt om, hvad jeg i grunden forstår ved et sådant oplæg. Jeg deler slet ikke de synspunkter, som visse politikere er kommet med, at den burde smides i papirkurven eller noget andet. Jeg synes og tror, at vi meget oftere i folketinget skulle tage en debat om nogle langsigtede planer på det uddannelsespolitiske område, på det erhvervsmæssige område og på et væld af andre områder. Det kunne måske gøre, at vi kom væk fra det meget utilfredsstillende, at man i folketinget på mange områder kun lovgiver for tre måneder ad gangen. Jeg tror, det er vigtigt, at vi tager os god tid, også til en drøftelse af de ting, som ligger her. Jeg betragter det som et værdifuldt oplæg til en uddannelsespolitisk debat, og så synes jeg, det er værd at gøre opmærksom på, at det jo ikke er et lovforslag.

Det skrives i bemærkningerne fra ministeren, at der nok i kølvandet på U 90 vil komme en del lovforslag, som tager udgangspunkt i og måske også direkte støtter de synspunkter. Jeg er i hvert fald ganske fortrøstningsfuld over for sådanne lovforslag, idet jeg da håber, at vi har vores fulde dømmekraft og kritiske sans i behold ved såvel første som anden og tredje behandling af eventuelle lovforslag, der bygger på U 90.

Men det skal samtidig tilføjes, at det er meget vigtigt, at vi er kritiske over for de lovforslag, der kommer, at vi ikke lader os lulle i søvn og siger, at det jo kun er et lille skridt, og at det ikke er så meget, og at det kan vi godt gå med til. Jeg har før opereret med begrebet »snigende socialisme«. Dermed mener jeg, at vi ligesom skridt for skridt kommer et lille stykke nærmere i den retning, som i hvert fald vi, der har en liberal opfattelse af tingene, ikke rigtig kan acceptere.

Det er helt klart, at det er socialdemokratiets målsætning – og det skal man ikke klandre dem for – at de ad demokratisk vej vil forsøge at indføre socialisme. Modsat andre partier i salen, som vil gøre det mere bombastisk hurtigt og mere effektivt, og som ikke rigtig har tid til at vente på en demokratisk socialisme, men som vil have den her og nu. Det er faren, og det pålægger os, som ikke ønsker et socialistisk samfund, en vældig opmærksomhed over for de lovforslag, som